

Prelato laiškas (2007- ųjų sausis)

Monsinjoro Javier Echevarría
(Chavjero Ečevarijos) laiškas
Opus Dei tikintiesiems.

Pagrindinė jo tema – taika. „Ar
skleidžiame taiką sieloms? Ar
jos tikrai jaučia mūsų meilę?“ –
klausia prelatas.

2006-12-31

Mylimiausieji: tegu Jėzus saugo mano
dukras ir sūnus!

Kalėdų laikotarpiu Bažnyčia
įvairiomis progomis mums primena,

kad pačią svarbiausią istorijos akimirką, kai į pasaulį atkeliavo Dievas, tapęs žmogumi, dausose nuaidėjo džiaugsmo giesmė: *Gloria in altissimis Deo, et super terram pax in hominibus bonae voluntatis* (Lk 2, 14). Angelų giesmė mums byloja, kad Dievo šlovė ir ramybė žemėje visada kartu. Kviesdamas mus artimai su Juo bendrauti, Viešpats mums suteikė begalinę meilės Komuniją, gyvuojančią Švč. Trejybės širdyje. Tam Dievas Tėvas į pasaulį atsiuntė savo Sūnų; paskui Tėvas su Sūnumi mums atsiuntė Šventąją Dvasią. Nuo tada iki pat pasaulio pabaigos per Bažnyčią, kuri yra Dievo šeima žemėje, Jis skleidžia Savo meilę, džiaugsmą ir taiką.

Kaip tik šiandien, sausio 1-ąją, švenčiame Pasaulinę taikos dieną: šią dieną itin pritinka Viešpaties maldauti, kad šia dangiška dovana apdovanotų kiekvieno širdį ir visą visuomenę. Kaip Advento pradžioje

priminė Šventasis Tėvas, taika – tai tikslas, kurio trokšta visa žmonija. O tikintiesiems „taika“ yra vienas gražiausių Dievo vardų, o Viešpats nori, kad tarp visų jo vaikų viešpatautų tarpusavio supratimas (Homilija, 2006/12/2).

Kristus atėjo nugriauti sienos, skyrusios žydus nuo pagonių, ir iš abiejų sukūrė naują tautą (plg. Ef 2, 14-17), kad ši tarnautų Dievui teisingumu ir šventumu. Jis atėjo skleisti taikos ne tik tarp žydų ir pagonių, bet ir visoms tautoms, nes jos visos kilę iš to paties Dievo, vienintelio Kūrėjo ir visatos Viešpaties (Iš pamokslo, sakyto Efese, 2006/11/29).

Šiemetinės Pasaulinės taikos dienos proga Popiežiaus kreipimasis šia tema pavadintas labai svariais žodžiais: „Žmogus – taikos širdis“. Pontifikas pabrėžia, kad pastangos pasaulyje išsaugoti taiką, kurios

visuomet pagirtinos, būna bergždžios ar trumpalaikės, jei nesistengiama gerbti visų vyrų ir moterų orumo.

„Tvirtai tikiu, – rašo jis, – kad gerbdami žmogų skleidžiame taiką ir kad skleisdami taiką klojam pamatus tikrajam ir visuotiniam žmogiškumui. Taip ateinančioms kartoms kuriama rami ateitis („Kreipimasis 2007 Pasaulinės taikos dienos proga", 2006/12/8, Nr.1).

Popiežius primena, kiek daug šis pamatinis principas duoda vaisių: teisę į gyvybę ir tikėjimo laisvę; įgimtą visų žmonių lygybę, išreikštą žmogaus teisėmis; būtinybę puoselėti skirtingų tikėjimų, kultūrų ir rasių žmonių sambūvį ir tarpusavio supratimą. Kaip būtiną tam prielaidą nurodo, kad tikroji taika yra Dievo dovana, žmonėms patikėta užduotis. Ši Dievo dovana žmonėms buvo pažadėta nuo senų laikų, bet į žemę buvo atsiųsta tik gimus Jėzui Kristui. „*Ecce pax non promissa, sed missa*, –

rašo šventasis Bernardas. – Dabar mums žadėtoji taika pagaliau atsiūsta; ji neatidėliojama, o mums jau dovanota; ne pranašaujama, o jau įgyvendinta. Dievas Tėvas į žemę atsiuntė pilną maišą gailestingumo; maišą, kurį Kančia suplėšys, kad iš jo pasipiltų viduj tūnojęs mūsų išsigelbėjimas; maišas, kuris nors ir mažas, bet pilnut pilnutėlis. Taip, „Jis mums atsiuntė kūdikį“, bet šiame kūdikiyje slypi visa dieviškumo pilnatvė“ (Šv. Bernardas, 1 Pamokslas apie Viešpaties epifaniją). Dėkokime Dievui už jo beribį gailestingumą, taip pat ir vardu tų, kurie Jo nepažino. Ir jauskime būtinybę mylėti visus žmones; dažniau galvokime apie šv. Josemaria, kuriam pasaulis atrodė mažas.

Taika yra ir geros valios žmonėms skirta pareiga; geros valios, kuri kyla iš tos pačios meilės, kuria mus myli Dievas. Štai kaip, patys žinote,

pažodžiui verčiama angelų giesmė:
„...ir taika žemėje žmonėms, kuriuos
myli Viešpats“. Siekį puoselėti taiką
perima rankos ne tik tų, kurie yra
tiesiogiai atsakingi už viešuosius
santykius, bet ir visų piliečių be
išimties, kiekvieno pagal galimybes.
Kas dieną atlikime šią džiaugsmingą
užduotį būti „taikos ir džiaugsmo
sėjėjais“, kaip patikdavo sakyti mūsų
Tėvui, „įvairiausiose mūsų
egzistencijos srityse“. Kokią taiką
paliekame sielose? Ar jos tikrai
jaučia mūsų meilę? Kiek meldžiamės
už kenčiančiuosius?

Vieta, kur pirmiausia reikia puoselėti
taiką, yra pati siela, kurioje ši
dieviška dovana turi viešpatauti, kad
ją skleistume ir kitiems. Iš žmogaus
širdies kyla blogis; bet iš Dievo
malonės joje gimsta ir gėris, kurį
žmogui suteikta galimybė
įgyvendinti. „Geras žmogus iš gero
savo širdies lobyno ima gera, o
blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo

burna kalba tai, ko pertekusi širdis“ (Lk 6, 45). Benediktas XVI teigia: „Malonė – tai jėga, keičianti žmogų ir pasaulį; taika yra prinokęs šio virsmo vaisius (Iš pamokslo Efese, 2006/11/29). Tačiau dieviškąją išganymo misiją žmogus turi įgyvendinti laisva valia. Ir kadangi širdyje glūdi lemiamas visų konfliktų priežastis, iš čia kyla būtinybė kiekvienam kovoti su savimi, kad visa siela galėtų išpažinti Dievo viešpatavimą.

Ši tiesa tokia pat sena, kaip ir pati Evangelija, nors, deja, ne visi ją pažįsta ir ne visi ja gyvenime vadovaujasi. Viešpats sakė: „Nemanykit, jog aš atėjęs nešti žemei ramybės. Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo“ (Mt 10, 34). Žinoma, čia Jis kalbėjo apie kovą su nuodėmėmis, neatsiejamą nuo tikrosios taikos.

Kai iš tiesų stengiamasi išrauti nuodėmės piktžolę ir susitapatinti su

Kristumi, krikščionio gyvenimas virsta derlinga žeme, kurioje gali dygti vertybės, sukuriančios kuo įvairiausių žmonių sambūvį, kupiną geraširdiškumo ir ramybės. Šia prasme Benediktas XVI teigia, kad „be gamtos ekologijos, yra ir dar viena ekologija, kurią galėtume pavadinti žmogiškąja ir kuri reikalauja „visuomeninės ekologijos“. Ir priduria: „Primygtinai reikalingos (...) pastangos atverti kelią žmogiškajai ekologijai, kuri skatintų augti „Taikos medį“ (Kreipimasis 2007 Pasaulinės taikos dienos proga, 2006/12/8, Nr. 8 ir 10).

Skleiskime šiuos Šventojo Tėvo troškimus. Kartu atvira širdimi prašykime Viešpaties atleidimo ir atgailaukime už savo nuodėmes, kuriomis Jį įžeidžiame. Tai pat atgailaukime už tuos, kurie visame plačiajame pasaulyje jį žeidžia

eidami prieš prigimtinius įstatymus,
vadinasi, ir prieš žmogiškąjį orumą.

Kartu su Naujaisiais metais
švenčiame ir Marijos dieviškąją
motinystę, kuri yra visų mūsų
Motinai Viešpaties suteiktų malonių
pagrindas. Kreipkimės į Ją užtarimo
kupini pasitikėjimo, atiduokime į Jos
rankas savo asmeninę kovą siekti
šventumo ir savo maldą už taiką. Ji,
Regina pacis, iš Jėzaus Kristaus,
Ramybės Kunigaikščio (Iz 9, 5), gaus
šią dievišką dovaną, kurios taip
trokšta sielos, Bažnyčia ir visas
pasaulis.

Su didžia meile jus laimina

Jūsų tėvas Javier

Pamplona, 2007-ųjų sausio 1 d.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2007-uju-
sausis/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2007-ujusausis/) (2026-02-20)